

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره نهم - سال چهارم

تاریخ چاپ ۱۳۹۴/۸/۱۲

شماره چاپ ۱۶۰۵

شماره ثبت ۶۲۲

یک شوری

طرح حمایت از هنرمندان و استادکاران صنایع دستی

کمیسیونهای ارجاعی

صنایع و معادن

اصلی:

آموزش، تحقیقات و فناوری - اجتماعی - اقتصادی -

فرعی:

برنامه و بودجه و محاسبات - بهداشت و درمان -

عمران - فرهنگی - قضائی و حقوقی

معاونت قوانین

اداره کل تدوین قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً طرح ذیل که به امضای ۲۴ نفر از نمایندگان رسیده است، جهت طی مراحل قانونی تقدیم می‌گردد.

مقدمه (دلایل توجیهی):

توجه به صنایع دستی و شاغلان این بخش از ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای کشور مهم است. ایجاد اشتغال در این بخش نیاز به سرمایه‌گذاری بالایی ندارد و با مبالغ اندکی می‌توان بخشی از مشکل بیکاری کشور را با سرمایه‌گذاری در این بخش حل کرد. توسعه این بخش از صنعت کشور که معرف ارزشهای فرهنگی و اجتماعی کشور است برای کشوری مثل کشور ما که در معرض تخریب و سیاه‌نمایی دشمنان و بدجلوه دادن ارزشهای فرهنگی قرار دارد ضروری است. توجه به عدالت اجتماعی هم ایجاب می‌کند تا صنایع دستی که از توزیع جغرافیایی مناسبی در کشور برخوردار است مورد توجه قرار گیرد.

حمایت از هنرمندان و استادکاران صنایع دستی سبب کاهش ناهنجاری‌های اجتماعی می‌شود. افرادی که در این صنایع مشغول فعالیت هستند می‌توانند در کانون گرم خانواده حضور داشته و از ظرفیت فضای

مسکونی خود برای اشتغال خود و خانواده استفاده نمایند. لذا به منظور حمایت جدی‌تر از این صنف طرح ذیل تقدیم مجلس شورای اسلامی می‌گردد.

قادری - سید موسی موسوی - صرامی فروشانی - حسین زاده بحرینی -
هاشم زهی - میر محمدی - محمد علیپور - ذوالانوار - افتخاری - عیسی زاده -
سید مرتضی حسینی - نوباوه وطن - کیایی نژاد - سید علی طاهری -
حاجی دلیگانی - شهر یاری - موسوی نژاد - مروی - مطهری - کولیوند -
ابراهیم رضایی - قاسم عزیزی - فریدونی - ضرغام صادقی

عنوان طرح:

حمایت از هنرمندان و استادکاران صنایع دستی

ماده ۱- دولت مکلف است اعتبار مربوط به قانون بیمه اجتماعی قالیبافان، بافندگان فرش و شاغلان صنایع دستی شناسه‌دار (کددار) مصوب ۱۳۸۷/۵/۱۸ مجلس شورای اسلامی را برای هنرمندان صنایع دستی کشور تأمین و پرداخت نماید.

ماده ۲- دولت مکلف است طرح مستمری هنرمندان معمر و از کار افتاده و طرح تکریم هنرمندان پیشکسوت را از محل منابع افزایش پوشش بیمه‌های قشرهای مختلف جامعه در بودجه‌های سنواتی پیش‌بینی و پرداخت نماید.

ماده ۳- دولت مکلف است برای عرضه تولیدات هنرمندان، بخشی از فضاهای تجاری و نمایشگاهی ثابت و متغیر اطراف آثار و ابنیه تاریخی را به‌عنوان غرفه به قیمت کارشناسی در اختیار اتحادیه‌های صنفی و تعاونی صنایع دستی قرار

دهد. عرضه تولیدات خارجی در این غرفه‌ها ممنوع و متخلف به جرائم سوءاستفاده از امکانات دولتی محکوم می‌گردد.

ماده ۴- شهرداری‌ها مکلفند نسبت به احداث بازارچه‌های عرضه تولیدات صنایع دستی اقدام و بخشی از فضاهای تجاری خود را به قیمت کارشناسی در اختیار اتحادیه‌های صنفی و تعاونی‌های هنرمندان و تولیدکنندگان و فروشندگان صنایع دستی قرار دهند.

ماده ۵- دستگاههای اجرایی موضوع قانون مدیریت خدمات کشوری مکلفند در برنامه‌های تشویقی و اهدای جوایز صرفاً از تولیدات داخلی و با اولویت صنایع دستی داخلی استفاده کنند. اعطای جوایز این دستگاهها از تولیدات خارجی ممنوع است.

ماده ۶- به منظور تأمین مسکن هنرمندان و تولیدکنندگان صنایع دستی، دولت مکلف است بخشی از تسهیلات مسکن خود را به این گروهها اختصاص داده و در بودجه‌های سنواتی کمک هزینه تسهیلات منظور نماید.

ماده ۷- وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مکلف است به منظور گسترش رشته‌های صنایع دستی در مقاطع مختلف با همکاری سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری اقدامات لازم را متناسب با نیازهای روز انجام دهد.

ماده ۸- دستگاههای اجرایی موضوع قانون مدیریت خدمات کشوری از جمله شهرداری‌ها مکلفند در طراحی محیط و فضاهای شهری از نمادهای صنایع دستی و هنرهای سنتی مرتبط با معماری استفاده نمایند.

ماده ۹- صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران مکلف است در برنامه‌های مختلف نسبت به معرفی آثار هنری صنایع دستی و کاربرد آن در زندگی روزمره به منظور ایجاد سبک زندگی ایرانی- اسلامی اقدام نماید.

ماده ۱۰- دولت مکلف است برای عرضه و صدور تولیدات صنایع دستی به خارج از کشور، تسهیلات لازم را به منظور حضور تشکلهای و بخش خصوصی مرتبط فراهم نماید.

ماده ۱۱- دولت مکلف است برای توسعه فعالیتهای هنرمندان، تولیدکنندگان، فروشندگان و صادرکنندگان صنایع دستی تسهیلات کمبهره پرداخت و برای دریافت تسهیلات این اقشار در بودجههای سنواتی کمک یارانه منظور نماید.

ماده ۱۲- دولت مکلف است برای توسعه مراکز عرضه صنایع دستی و حمایت از تولیدکنندگان، فروشندگان و صادرکنندگان معافیت مالیاتی برقرار نماید.

ماده ۱۳- سازمان امور زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی مکلف است با همکاری سازمان بهزیستی کشور، کمیته امداد امام خمینی(ره) و سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری به منظور ساماندهی و حمایت از تولید، عرضه و صدور محصولات صنایع دستی و هنرهای سنتی اقدام لازم معمول نماید.

ماده ۱۴- به منظور تشویق و حمایت و ترویج تولیدات صنایع دستی و هنرهای سنتی بومی و اصیل، برای ورود محصولات صنایع دستی، عوارض ورودی بر مبنای نرخ تعرفه حقوق ورودی درصد بالایی از ارزش کالاهای وارداتی وضع می گردد.

ماده ۱۵- به منظور کمک به ارتقای تحصیلی هنرمندان و استادکاران صنایع دستی، دولت می تواند کمک هزینه تحصیلی برای آنها مصوب و اعمال نماید.

هیأت‌رئسه محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً، در اجرای آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی و ماده (۴)

قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر معاونت قوانین

درمورد طرح حمایت از هنرمندان و استادکاران صنایع دستی تقدیم می‌گردد.

معاون قوانین

نظر اداره کل تدوین قوانین

معاون محترم قوانین

احتراماً در اجرای بندهای (۲) و (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می‌گردد:

۱- سابقه تقدیم:

ماده ۱۳۴ - قبلاً تقدیم نگردیده است

- قبلاً در جلسه علنی شماره مورخ تقدیم و در تاریخ مجلس / کمیسیون (موضوع اصل ۸۵ قانون اساسی) رد شده و اینک:

با تغییر اساسی

با تقاضای کتبی ۵۰ نفر از نمایندگان (مشروط به تصویب مجلس)

پیش از انقضاء شش ماه بدون تغییر اساسی

با تقاضای کتبی کمتر از ۵۰ نفر از نمایندگان با انقضاء شش ماه

مجدداً قابل پیشنهاد به مجلس می‌باشد.

نمی‌باشد.

۲- در اجرای بند (۲) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور:

رعایت شده است.

در طرح تقدیمی آیین نگارش قانونی و ویرایش ادبی رعایت شده است. (با نظر کارشناسی)

رعایت نشده است، دلایل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

۳- از نظر آیین نامه داخلی مجلس (شکلی):

الف- ماده ۱۳۱-

اول- حداقل امضاء لازم (۱۵ نفر) دارد ندارد

دوم- موضوع و عنوان مشخص دارد ندارد

سوم- دلایل لزوم تهیه و پیشنهاد در مقدمه دارد ندارد

چهارم- موادی متناسب با اصل موضوع و عنوان دارد ندارد

ب- ماده ۱۴۲- طرح تقدیمی دارای یک موضوع است و پیشنهاد آن به عنوان ماده واحده مواجه با ایراد نمی‌باشد. مواد متعدد می‌باشد.

۴- در اجرای بند (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵:

اول: از نظر قانون اساسی؛

طرح تقدیمی با قانون اساسی بطور کلی مغایرت ندارد.

■ دارد. اصل / اصول مغایر و دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌گردد.

دوم: از نظر سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز؛

طرح تقدیمی با سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز مغایرت ندارد.

□ دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

سوم: از نظر قانون برنامه؛

طرح تقدیمی با قانون برنامه مغایرت ندارد.

■ دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

چهارم: از نظر آیین‌نامه داخلی مجلس (ماهوی)؛

الف- طرح تقدیمی با قانون آیین‌نامه داخلی مجلس مغایرت ندارد.

□ دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

ب- ماده ۱۴۴- رعایت اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی شده است.

■ نشده است، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

ج- ماده ۱۸۵- موجب اصلاح یا تغییر برنامه مصوب نمی‌شود و نیاز به $\frac{2}{3}$ رأی نمایندگان ندارد.

■ می‌شود $\frac{3}{4}$ دارد.

تعداد یک برگ اظهارنظر به ضمیمه تقدیم می‌شود.

مدیرکل تدوین قوانین

۵- طرح تقدیمی از حیث پیشگیری از وقوع جرم با بند (۵) اصل (۱۵۶) قانون اساسی مغایرت ندارد.

□ دارد.

معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه

ضمیمه نظر اداره کل تدوین قوانین

بیان مستندات و دلایل مغایرت:

- ۱- ذکر فلسفه و اهداف در مواد (۶)، (۷)، (۱۴) و (۱۵) طرح خلاف اصول نگارشی قوانین است.
- ۲- در سطور آخر ماده (۷) و (۱۳)، عبارت «اقدام لازم معمول نمایند.» کاملاً مبهم است و چنین احکامی به طور معمول، اجرائی نمی‌شوند.
- ۳- ماده (۱۴) طرح کاملاً نارسا و مبهم نگاشته شده است.
- ۴- از آنجا که در ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری به دستگاههای اجرائی موضوع این قانون اشاره شده است، پیشنهاد می‌شود در مواد (۵) و (۸) طرح شماره ماده مزبور ذکر گردد.
- ۵- مواد (۱)، (۲)، (۶) و (۱۱) طرح از آنجا که موجب کاهش درآمدهای دولت می‌شود دارای بار مالی است و با اصل هفتاد و پنجم (۷۵) قانون اساسی مغایرت دارد.
- ۶- ماده (۱۲) با تبصره (۱) ماده (۱۱۷) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مغایرت دارد. اطلاق تبصره در ممنوعیت هرگونه معافیت مالیاتی شامل کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی می‌شود.

نظر اداره کل اسناد و تنقیح قوانین

معاون محترم قوانین

احتراما در اجرای بندهای (۱) و (۳) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می‌گردد:

۱- در اجرای بند (۱):

الف- درخصوص طرح تقدیمی قوانین متعارض وجود ندارد
 وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می‌شود.

ب- درخصوص طرح تقدیمی قوانین مرتبط وجود ندارد
 وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می‌شود.

۲- در اجرای بند (۳):

با عنایت به بررسی‌های به عمل آمده قانونگذاری در این موضوع لازم است.
 لازم نیست.

تعداد نه برگ سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری به ضمیمه تقدیم می‌شود.

مدیرکل اسناد و تنقیح قوانین

ضمیمه نظر اداره کل اسناد و تنقیح قوانین
سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری

الف- دلایل و ضرورت قانونگذاری

به جای ارائه ماده (۱۲) در طرح مذکور مناسب است ماده (۱۴۲) قانون مالیاتهای مستقیم اصلاح گردد.

ب- سوابق قانونی

ردیف	عنوان	تاریخ تصویب	مواد	مرتبط
۱	قانون بیمه‌های اجتماعی قالیافان، بافندگان فرش و شاغلان صنایع دستی شناسه دار (کددار)	۱۳۸۸/۰۵/۱۸		
۲	قانون مدیریت خدمات کشوری	۱۳۸۶/۷/۸		
۳	قانون مالیاتهای مستقیم با اصلاحات و الحاقات بعدی	۱۳۶۶/۱۲/۰۳		
۴	قانون تأسیس سازمان صنایع دستی ایران	۱۳۸۳/۰۱/۲۶		
۵	اساسنامه سازمان صنایع دستی ایران	۱۳۸۳/۱۰/۲۰		
۶	ادغام سازمان صنایع دستی ایران در سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و تغییر نام آن به سازمان میراث فرهنگی، صنایع و گردشگری	۱۳۸۵/۰۱/۱۶		

قانون بیمه های اجتماعی قالیبافان، بافندگان فرش و شاغلان صنایع دستی شناسه دار (کددار)

مصوب ۱۳۸۸/۰۵/۱۸

ماده ۱ - از تاریخ ابلاغ این قانون، استادکاران و کارگران قالی و فرش دستباف بدون کارفرما و با کارفرما، شاغل در کارگاه های خانگی تکباف قالی و فرش و یا تحت پوشش تعاونی های قالی و فرش و مجتمع های کوچک و بزرگ مربوطه و همچنین شاغلان صنایع دستی خانگی و غیر آن در گروه های مصوب شناسه دار (کددار) صنایع دستی ایران که به صورت تمام وقت به مشاغل یادشده اشتغال دارند، تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار می گیرند. بیست درصد (۲۰٪) سهم دولت و هفت درصد (۷٪) سهم بیمه شده خواهد بود. در صورت وجود کارفرما، با پرداخت سه درصد (۳٪) سهم کارفرما بیمه یادشده شامل بیمه بیکاری نیز خواهد بود.

تبصره ۱ - تابلویافان طرح پوستر، رنگرزان، پرداخت زنان دستی، چله کشان دستی ماهر و رفوگران ماهر و سایر شاغلان صنایع وابسته به تولید فرش و قالی مشمول این قانون می باشند.

تبصره ۲ - کارگاه های خانگی موضوع این قانون، از کارگاه های موضوع ماده (۴) قانون کار محسوب می شوند.

تبصره ۳ - کارگاه های خانگی مذکور از تبصره ماده (۹۸) قانون کار استثناء می شوند. اجازه کتبی قبلی مالک یا مستأجری که کارگاه را در محل استیجاری اداره می کند برای ورود بازرسان کافی است.

تبصره ۴ - شاغلین خانگی و یا پاره وقت موضوع این قانون می توانند از مزایا و تسهیلات مزبور بهره مند گردند.

تبصره ۵ - سازمان آموزش فنی و حرفه ای مکلف است مهارت فنی متقاضیان مشمول موضوع این قانون را بررسی نموده و کارت مهارت فنی صادر نماید. سازمان می تواند نسبت به آموزش متقاضیان مذکور اقدام کند.

ماده ۲ - صدور پروانه تولید برای کارگاه های خانگی که در مدت یک سال حداقل پنج و حداکثر بیست مترمربع در رج پنجاه و یا معادل آن در درشت باف و ریزباف توسط یک استادکار در شغل دائم و کارگر ساده و یا اعضاء خانواده اش بافته شود، بدون اخذ مجوز از شهرداری و اداره امور اقتصادی و دارایی و با رعایت سایر ضوابط بلامانع است.

ماده ۳ - هزینه اجراء این قانون در سال ۱۳۸۸ از محل اعتبار برنامه ۳۰۴۴۱ مذکور در بند (۳۴) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور تأمین می شود و در سال های بعد، در صورت تأمین اعتبار قابل اجراء خواهد بود.

ماده ۴ - مواد و اجزاء قوانین و مقررات دیگر که با این قانون مغایرت دارد، لغو می شود.
قانون فوق مشتمل بر چهار ماده و پنج تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هجدهم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۷/۱۱ به تأیید شورای نگهبان رسید.
علی لاریجانی

قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸

ماده ۵- دستگاه اجرائی: کلیه وزارتخانه ها، مؤسسات دولتی، مؤسسات یا نهادهای عمومی غیردولتی، شرکتهای دولتی و کلیه دستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر و یا تصریح نام است از قبیل شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی، بانکها و بیمه های دولتی، دستگاه اجرائی نامیده می شوند.

قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۰۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی

ماده ۱۴۲ - درآمد کارگاههای فرش دستباف و صنایع دستی و شرکتهای تعاونی و اتحادیه های تولیدی مربوطه از پرداخت مالیات معاف است.

قانون تأسیس سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۸۳/۰۱/۲۶

ماده واحده - به منظور تمرکز در سیاستگذاری، برنامه ریزی و نظارت در زمینه حفظ و احیاء، ترویج و توسعه کمی و بهبود کیفی صنایع دستی کشور و ایجاد هماهنگی و برنامه ریزی در امر آموزش، تحقیقات، حمایت، هدایت، استفاده از امکانات و نیروی انسانی موجود، «سازمان صنایع دستی ایران» که در این قانون به اختصار «سازمان» نامیده می شود، به صورت مؤسسه دولتی وابسته به وزارت صنایع و معادن تشکیل می شود.

تبصره ۱ - وظایف حاکمیتی شرکت مادر تخصصی سازمان صنایع دستی ایران و امکانات و اموال مرتبط، بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های امور اقتصادی و دارائی، صنایع و معادن و تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به سازمان صنایع دستی ایران منتقل می شوند.

تبصره ۲ - وظایف و کلیه امکانات واحدهای دستگاههای دولتی که در خصوص موضوعات مندرج

در این ماده واحده فعالیت می نمایند از دستگاه فعلی منتزع و به سازمان منتقل می شوند. کار گروهی متشکل از نمایندگان سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، وزارت صنایع و معادن و دستگاه ذی ربط اجرای این تبصره را برعهده خواهند داشت.

تبصره ۳ - اساسنامه و وظایف تفصیلی سازمان، بنا به پیشنهاد وزارت صنایع و معادن و تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، ظرف سه ماه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۴ - سازمان مشمول مقررات اداری و استخدامی حاکم بر وزارت صنایع و معادن خواهد بود.

تبصره ۵ - صنعت فرش دستباف از شمول این قانون مستثنی خواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و پنج تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و ششم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۹/۲/۱۳۸۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - مهدی کروبی

هیأت و وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۳/۱۰/۲۰ بنا به پیشنهاد وزارت صنایع و معادن و تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و به استناد تبصره (۳) ماده واحده قانون تأسیس سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۸۳ - اساسنامه سازمان صنایع دستی ایران را به شرح زیر تصویب نمود:

اساسنامه سازمان صنایع دستی ایران مصوب ۱۳۸۳/۱۰/۲۰

فصل اول - کلیات

ماده ۱ - صنایع دستی مجموعه ای از صنایع هنری و دستی ایران شامل آبگینه، بافته ها و نساجی دستی، بافته های داری (به استثنای فرش دستباف)، پوشاک دستی، آثار چرمی و کاغذی، چاپهای دستی، سفال و سرامیک، هنرهای چوبی و حصیری، رو دو زیبای دستی، هنرهای فلزی و هنرهای سنگی است که با محوریت هنر و ذوق و زیباشناختی ایرانی و بهره گیری از مواد اولیه قابل دسترس و بومی به کمک دست و ابزار موردنیاز و با کاربری در زندگی فردی و جمعی تولید شده و ریشه در تاریخ کهن ایران زمین دارد.

ماده ۲ - سازمان صنایع دستی ایران که در این اساسنامه اختصاراً "سازمان" نامیده می شود، مؤسسه ای دولتی است که دارای شخصیت حقوقی مستقل بوده و بر طبق مقررات این اساسنامه و وابسته به وزارت صنایع و معادن اداره می شود.

ماده ۳ - هدف سازمان تمرکز در سیاست گذاری، برنامه ریزی و نظارت در زمینه حفظ و احیا، ترویج

و توسعه کمی و بهبود کیفی صنایع دستی کشور و ایجاد هماهنگی و برنامه ریزی در امر آموزش، تحقیقات، حمایت، هدایت و استفاده از امکانات و نیروی انسانی موجود در این بخش است.

فصل دوم - وظایف تفصیلی

ماده ۴ - سازمان برای نیل به اهداف مندرج در ماده (۳) و وظایف ذیل را بعهده خواهد داشت:

۱- تنظیم راهبردها، سیاستها، خط مشی ها، ضوابط و برنامه های کلان در جهت توسعه کمی و بهبود کیفی صنایع دستی کشور و پیگیری جهت برقراری حمایتهای لازم در چارچوب سیاستهای صنعتی کشور با هماهنگی مراجع ذی صلاح.

۲- اعمال نظارت و حمایتهای لازم در جهت بهبود کیفی محصولات صنایع دستی به ویژه در حوزه صادرات.

۳- برنامه ریزی، سیاست گذاری و نظارت در امر تدوین استانداردها و صدور گواهینامه های درجه کیفیت صنایع دستی تولیدی با همکاری مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران.

۴- آرایه راهنمایی های لازم برای سرمایه گذاری، تولید و بازاریابی صنایع دستی از طرق مختلف.

۵- برنامه ریزی، سیاست گذاری و نظارت بر وضعیت کارگاههای تولیدی و آموزشی صنایع دستی.

۶- پشتیبانی از هنرمندان و صنعتگران و همکاری با مراجع ذی ربط برای اعطای درجه هنری به هنرمندان صنایع دستی کشور در چارچوب قوانین و مقررات مربوط.

۷- هماهنگی و برنامه ریزی در مورد مالکیت های معنوی و فکری صنایع دستی ایران (آثار و هنرمندان) در داخل و خارج از کشور با همکاری مراجع ذی صلاح.

۸- هماهنگی و برنامه ریزی در جهت استفاده از فناوری های جدید برای ارتقای کیفیت و توسعه کمی صنایع دستی کشور.

۹- طراحی نظام جامع آموزش و تربیت نیروی انسانی موردنیاز صنایع دستی با بهره مندی از فناوری های نوین و هماهنگی و برنامه ریزی جهت ارتقای دانش و مهارت صنعتگران و هنرمندان و ایجاد هماهنگی لازم بین آنها به منظور افزایش اثربخشی این خدمات.

۱۰- برپایی المپیادهای تخصصی صنایع دستی.

۱۱- فراهم آوردن بستر لازم به منظور ایجاد ارتباط مؤثر میان دانشگاهها و مراکز علمی - تحقیقاتی

کشور با تولیدکنندگان صنایع دستی.

۱۲- سازماندهی نظام اطلاع رسانی در زمینه صنایع دستی.

- ۱۳- همکاری با دستگاههای ذی ربط به منظور تدوین سرفصل دروس هنرستانها، آموزشکده ها و دانشکده های صنایع دستی.
- ۱۴- هماهنگی و برنامه ریزی جهت تأسیس نهادهای غیردولتی برای کاهش تصدی دولت و ساماندهی فعالیت صنایع دستی در چارچوب قوانین و مقررات مربوط.
- ۱۵- برنامه ریزی، سیاست گذاری و نظارت در ترویج صنایع دستی در جامعه ایرانی و ایجاد تحول در طرحها و تولید و عرضه محصولات با حفظ اصالت ملی و توسعه موارد مصرف آنها به ویژه در معماری و شهرسازی با هماهنگی مراجع ذی ربط.
- ۱۶- برنامه ریزی، سیاست گذاری و نظارت در جهت برگزاری نمایشگاههای ملی و منطقه ای و بین المللی صنایع دستی در داخل و خارج از کشور توسط بخش خصوصی.
- ۱۷- برنامه ریزی، سیاست گذاری و نظارت در امر شناساندن تاریخ، ارزشها، نمونه مصنوعات دستی، صنعتگران، هنرمندان صنایع دستی و صادرکنندگان صنایع دستی کشور در سطح ملی و بین المللی به روشهای سمعی و بصری، چاپ، نشر، ارتباطات جمعی و مطبوعات.
- ۱۸- برنامه ریزی، سیاست گذاری و نظارت بر امر تأسیس شرکتهای نمایشگاهی تخصصی صنایع دستی توسط تعاونیهای بخش خصوصی.
- ۱۹- مشارکت در همایشها، سمینارهای ملی و جشنواره های صنایع دستی با هماهنگی مراجع ذی صلاح.
- ۲۰- برنامه ریزی، سیاست گذاری و نظارت در امر معرفی صنایع دستی برگزیده کشور در مراکز عمومی از طرق مناسب تبلیغی و ترویجی.
- ۲۱- هماهنگی و برنامه ریزی در جهت راه اندازی مراکز فروش کتب و نشریات صنایع دستی از طریق تجهیز بخش تعاون و اشخاص حقیقی.
- ۲۲- برنامه ریزی، سیاست گذاری و نظارت بر شناسایی و گردآوری آثار با ارزش و برگزیده صنایع دستی دوران معاصر و نمایش آنها توسط دستگاههای ذی ربط.
- ۲۳- مطالعه و پیشنهاد تدوین استانداردهای لازم برای مواد اولیه و روشهای تولید صنایع دستی با هماهنگی مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران.
- ۲۴- تحقیق و بررسی مستمر درباره وضعیت صنایع دستی و جمع آوری آمار و اطلاعات لازم از وضعیت صنایع دستی ایران و جهان به منظور ارتقای جایگاه صنایع دستی ایران.

- ۲۵- پژوهش در زمینه های تاریخی و معاصر صنایع دستی ایران و جهان.
- ۲۶- مطالعه و برنامه ریزی به منظور ارتقای موقعیت ایران در نظام بازار صنایع دستی جهان در جهت رونق و افزایش صادرات.
- ۲۷- برنامه ریزی، سیاست گذاری و نظارت جهت بهره گیری از سیستمهای پیشرفته بازرگانی به منظور توسعه بازار فروش صنایع دستی ایران در کشورهای هدف توسط بخش غیردولتی.
- ۲۸- هماهنگی و برنامه ریزی جهت ایجاد بازارچه های صنایع دستی توسط مردم و بخش غیردولتی به منظور توسعه بازارهای داخلی با استفاده از روشهای اصلاح الگوی مصرف.
- ۲۹- همکاری با سازمان میراث فرهنگی و گردشگری به منظور گسترش فرهنگ گردشگری و ایجاد بازار مناسب برای محصولات صنایع دستی.
- ۳۰- عضویت و حضور مؤثر در سازمانها و مجامع بین المللی مرتبط و نمایندگی دولت جمهوری اسلامی ایران در این مجامع با هماهنگی مراجع ذی ربط.
- ۳۱- تشویق صنعتگران و بازرگانان صنایع دستی به منظور حضور در بازارهای جهانی و مجامع بین المللی.
- ۳۲- انجام مطالعات لازم درخصوص چگونگی گسترش حضور مؤثر در بازارهای جهانی به منظور افزایش سهم ایران در این بازارها.
- ۳۳- همکاری جهت برقراری ارتباطات و مبادلات علمی، فرهنگی و فنی با مراکز ذی ربط در عرصه بین المللی.
- ۳۴- همکاری با دستگاههای فعال در روابط بین الملل جهت توسعه و رشد صنایع دستی کشور با هماهنگی مراجع ذی ربط.
- فصل سوم - مدیریت سازمان
- ماده ۵ - رئیس سازمان معاون و زیر صنایع و معادن بوده و بالاترین مقام اجرایی سازمان می باشد و با حکم و زیر صنایع و معادن منصوب می گردد.
- تبصره - رئیس سازمان می تواند تمام یا قسمتی از اختیارات خود را به هریک از مدیران و مستخدمین سازمان تفویض نماید.
- ماده ۶ - وظایف و اختیارات رئیس سازمان به شرح زیر می باشد:
- ۱- اداره امور سازمان براساس مفاد اساسنامه

۲- نمایندگی سازمان در کلیه مراجع قضایی، اداری و سازمانها و نهادهای مختلف

۳- انعقاد قرارداد با اشخاص حقیقی و حقوقی در چارچوب و ظایف و اختیارات مقرر در اساسنامه

۴- تهیه برنامه و بودجه سالانه و گزارش عملکرد سازمان و ارایه آن به مراجع ذی صلاح

۵- تهیه و پیشنهاد بودجه سالانه سازمان جهت ارایه به سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

ماده ۷ - کلیه اسناد و اوراق تعهدآور سازمان توسط رییس سازمان و ذی حساب رسمی سازمان که

از سوی و زیر امور اقتصادی و دارایی تعیین می شود امضا گردیده و معتبر خواهد بود.

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده ۸ - سازمان از لحاظ مقررات اداری و استخدامی مشمول مقررات ماده (۱۳) قانون تمرکز امور

صنعت و معدن و تشکیل و زارت صنایع و معادن - مصوب ۱۳۷۹ - می باشد.

ماده ۹ - هرگونه تغییر و اصلاح در این اساسنامه با پیشنهاد و زارت صنایع و معادن و تأیید سازمان

مدیریت و برنامه ریزی کشور و تصویب هیأت و زیران خواهد بود.

ماده ۱۰ - سایر موضوعاتی که در این اساسنامه پیش بینی نشده اند مشمول قوانین و مقررات عمومی

کشور خواهند بود.

این اساسنامه به موجب نامه شماره ۸۳/۳۰/۹۹۲۹ مورخ ۱۳۸۳/۱۲/۱۳ شورای نگهبان به تأیید شورای

یاد شده رسیده است

محمد رضا عارف - معاون اول رییس جمهور

ادغام سازمان صنایع دستی ایران در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و تغییر نام آن به سازمان میراث

فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری مصوب ۱۳۸۵/۰۱/۱۶

شورای عالی اداری در یکصد و سی امین جلسه مورخ ۱۳۸۵/ ۱/ ۱۶ به منظور تقویت و توسعه

صنایع دستی کشور و ایجاد هماهنگی با سیاست های توسعه صنعت گردشگری و در اجرای بند (۱)

جزء (ب) ماده یک قانون برنامه سوم توسعه تنفیذ شده در ماده ۱۵۴ قانون برنامه چهارم توسعه

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور تصویب کرد:

۱ - سازمان صنایع دستی ایران با تمام و ظایف، اختیارات، مسؤولیت های قانونی، دارایی ها، تعهدات،

اعتبارات، امکانات و نیروی انسانی از و زارت صنایع و معادن منتزع و در سازمان میراث فرهنگی و

گردشگری ادغام می شود.

تبصره - نام سازمان میراث فرهنگی و گردشگری به (سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و

گردشگری) تغییر می‌یابد.

۲ - سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری موظف است تشکیلات حوزه مرکزی و واحدهای استانی خود را تهیه و برای تأیید به سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور - حداکثر تا پایان خرداد ماه ۱۳۸۵ پیشنهاد کند.

۳ - سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری موظف است نسبت به انجام مراحل تصفیه شرکت صنایع دستی ایران تا پایان سال ۱۳۸۵ اقدامات لازم را به عمل آورد.

۴ - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور موظف است گزارش اجرای این مصوبه را تا پایان سال ۱۳۸۵ به شورای عالی اداری ارایه کند.

فرهاد رهبر معاون رییس جمهور و دبیر شورای عالی اداری